

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

„Auziți neamuri; popoare luati aminte“ (Isaia 34, 1).

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu“, a zis Domnul (Matei 24, 35). Cuvântul lui Dumnezeu din Biblie rămâne în vîc. Biblia este o Carte, care a grăit, grăeste și va grăi pentru toate timpurile, pentru toți oamenii și pentru toate popoarele.

Biblia grăeste și azi, mai puțin ca oricând. Și se potrivește și la vremile de azi, mai mult ca oricând. Vreți să vă convingeți? Citiți Biblia. Veți afla în ea toate frământările lumii de azi. Cetății prooroci Vechiului Testament și veți rămâne ulmăți. El strigă parcă după stricăciunile și urăciunile vremilor noastre. El predicează parcă dela București, Budapesta, Berlin, Paris, New-York, etc. În strigarea lor sunt toate urgile vremilor noastre și toate profetiile vremilor noastre. În strigarea lor e cuvântul lui Dumnezeu, care ne vestește urgia, pedeapsa.

„Apropiati-vă neamuri, și auziți. Popoare luati aminte. S'asculte pământul și cel ce lăcuesc pe dânsul, căci mâna Domnului este peste toate neamurile. Căci sabia Mea — zice Domnul — iată se va pogorâ asupra Edomului, asupra poporului, pe care l'am sortit nisniei, ca să-l pedepsească... sabia Duhului este plină de sânge (Isaia 34, 1-17).

Sub această strigare, sub această pedeapsă stă și omenirea

de azi. Flindcă n'am primit dragoștea Golgotel, vine pe pământ sabia pedepsei, sabia urgiilor și a morții.

„Ascultați cuvântul Domnului, căci vrea să se judece Domnul cu

ceice lăcuesc pământul că nu este adevar, nici milă, nici cunoștință de Dumnezeu pe pământ. Blestem și minciună, ucidere și furtișag și preacurvie s'a revărsat pe pământ... pentru aceea v'a plângă tot pâ-

mântul“ (Osia 4, 1-3). „Fiecare lubește mită și umblă după plată“ (Isaia 1, 23).

„Toți sunt niște preacurvari, au îmbă minciinoasă și merg din răutate în răutate... se înșală unii pe alții, își deprind limba să mătă și să trudesc să facă rău... camătă peste camătă și vicleșug peste vicleșug... și să nu-i pedepsească Eu pentru aceste lucruri? zice Domnul“ (Ieremia 9, 1-7).

„Căutați în cartea Domnului și citiți! Nici una din toate aceste nu va lipsi, nici una nici alta nu vor da gres“ (Isaia 34, 16). Căutați în cartea Domnului, în Biblie, și veți afla cum se plinesc cuvânt de cuvânt toate profetiile ei. Veți afla că „în vremile din urmă“ pe carile trăim noi, „oamenii vor fi răi și vor merge din rău în mai rău“. Se vor duce cu huet mare pe calea cea largă a pierzării, și numai puțini vor mal fiinea drumul măturărilor.

„In zilele acele va fi vreme de năcaz, de care n'a fost niciodată de când sunt neamurile pe pământ... mulți se vor curăți, se vor albi, se vor lămuri (în aceste năcazuri), dar cei fărădelege vor nelegi“ (Danil 12, 1-10). Cel rău vor face răul și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricopuți vor înțelege (Danil 12, 10).

Intre care din aceștia ești tu, cettitorule??

LUMINA MEA.

Tu ești lumina mea și vin
La pleptul Tână ca să susțin...
Tu ești Iisus—Dumnezeu
Să vin să plâng păcatul meu...
Mi-aduc aminte, am greșit
Pe Tine Doamne Te-am rănit...
Pe-ațatea căl m'am depărtat
Rabit de noapte și păcat...
De-atunci cu lacrimi mă hrănesc
Păcatele mă urmăresc...
Mi aduc aminte... plâng și gem
Pe Tine, stârna mea, Te chem...
Tu ești Iisus—Dumnezeu
Să vin să plâng păcatul meu.
CONST. GORAN.

De pe fronturi.

Toată noaptea străjuji cu

bețele pe la uși și ferești.

Fronturile Oastei sunt pline și de multe prigoane și încercări ce le suferă frații.

Iată o plidă din comuna Roșia de Secaș, jud. Târnava Mare. Cel ce ar trebui să fie în fruntea celor ce vreau să trăiască Evangelia, nu poate suferi nici cum această frăție. Și astăzi pe față pe alții contra ei.

Astfel s'a întâmplat că în o seară, casa unde erau adunați frații în căntări și rugăciuni, a fost înconjurată de oameni înarmați cu bețe. Și îi așteptau pe ostași să

iasă afară și să le tragă o sfântă de bătălie (pentru oamenii cei lumești bătălia e un lucru sfânt).

Frații s-au rugat și au cântat toată noaptea. Iar așteptătorii, săturându-se de așteptat, s-au împărtășit. În casă tot s'au sfătuit să intre să-i bată. Tot mai era ceva în ei care îi oprea să bată pe niște oameni ce se roagă și cântă Domnului.

Prin astfel de prigoane trec frații noștri de acolo. Avem 16 frați cu legământ. Domnul să le fie scut și ajutor.

BIRUITORUL...

El cu blândețea a învins
Să-a cucerit eu răni pământul:
Cuvântul reacuri a aprins
El cu blândețea a învins
Și soare este 'n veci Cuvântul...

Cu chinul Lui a biruit...
Cu trâmbiță de chin și sănge
Iubirea Lui și-a zgrădit...
Cu chinul Lui a biruit...
Străpunsă coastă neamuri strâng...

Durerea Lui ne-a vindecat
Și trapul Lui e pâine bună;
De mila noastră a săngerat
Durerea Lui ne-a vindecat
Și lângă crucea Lui ne-adună...

CONST. GORAN.

De pe fronturi.

In cercetare de frați.

Cucernice părinte Trifa!

Noi un grup de 10 frați din comuna Vilsoara, Cioara, Oltanca, Leaca și Burjor-Vlașca, am format un grup de asalt pe distanță de 96 Km. pe jos.

In comuna Oltanca-Telorman, mergeând de dimineață la sf. biserică și după masă, cu vrednicul părinte M. Popescu, ne-am zidit sufletele.

In noaptea de Botuzul Domnului am înaintat încă 16 Km., dar neștiind drumul am rătăcit. Glasul Domnului însă ne-a adunat și astfel la 12 din noapte am ajuns în Giuvărăgi-Romanăț, găsind pe frați la școală.

In zua de 6 Ianuarie am luat parte la sf. biserică. După masă la adunare o mulțime de lume venise să vadă ce-o mai și s-a streință astăzi care invata "altă lege", având să nu mai bine să jucăm, șălă ne strică datinile etc.

Eu păcătosul am încercat să-lămuresc rosturile noastre, dar diavolul a trimis «Inoni» de azi, să strice liniste și bucuria voastră. Am amânat adunarea pentru seara, rugând să vină cei înțeleptători. Cu căntările Oastei și cu pozelele am biruit cîci la apelul ce l-am făcut pentru înfrințarea Oastei au răspuns 35 de suflete.

Pe zua de 7 Ianuarie am aranjat patrule de organizație, iar noi am pornit în front cu steagul căntănd, petrecuți de frați până la râu Olt. Ajunși pe mal am înțeleschi cu toții și ne-am rugat Domnului că ne-am împlinit dorința, apoi ne-am luat rămas bun unul delă alții, lăramând de bucurie, noi ne-am suiat în corabie (barcă) trecând Oltul, iar frații s-au întors acasă. (Fapt. Apostolilor 20, 36, 21, 5-6).

Florea Călin, ostaș al Domnului.

Din Mada — Hunedoara.

Cucernice părinte Iosif,

Mari bucurii ne a dat nouă Domnul ca ocazia sfintelor sărbători. La sărbătorile Nașterii, ne-au cercetat frați din 5 comune: Rângheț, Almașul mare și mic, Vola și Mada.

Noaptea Domnului a fost de-asemenea minunată. Cuvântările, căniările și lacrimile de aici, ca și cele din casa frateleui Lazăr Pătruță, au mișcat inimile. Si ploaie de lacrimi calde au curs în clipele acele binecuvântante.

Au vorbit frații Ionel din Almașul mare, fr. Irimie-Rângheț, Maria a grăit minunat, făcând o căldă, rugăciune către toti, să vină la Domnul Isus la ierfă crucii. Apoi a vorbit fr. Lazar și fr. Simion despre dragostea sfântă ce ne leagă în Domnul.

Si adunările noastre s'au prelungit mult, acoperite și aprinse Domnul păcii și dragostea lui Isus.

Iar ca rod al adunărilor noastre sfinte Domnul a mai adus la picioarele crucii Sf. Iosif 34 de suflete, cari doresc ai sluij Lui de-apururi.

Slăvit să fie Isus Biruitorul în veci.

Sfioroara Maria Dan,
com. Mada—Hunedoara.

Invitare la Gramești — Dorohoi.

Oastea Domnului din com. Gramești, jud. Dorohoi, roagă pe toți frații a lua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua 2 Februarie.

De vî fi timp rău, se amâna pe Dumineca vîtoare. De partea Martei se va îngrijii fiecare.

I. Gh. Avădănoaei, ostaș.

Invitare la Roșia de Secaș,

Frații ostași din com. Roșia de Secaș, j. Tr. Mitică, fiind prizonieri, roagă pe toți frații a veni pe ziua de 2 Februarie, la adunarea lor.

De vî fi voia Domnului vor merge și căi și frați de aici dela Sibiu.

Venij, vă aștepțăm cu drag.

Frații din Roșia de Secaș.

Nopțile Domnului.

Din Popu — Brăila, raportează fr. D. Mocanu. Noaptea Domnului au trecut-o în căntări, cuvântări și rugăciuni pentru toți luptătorii în lupta cea sfântă.

Din Moreni — Prahova, raportează fr. Stan Ioniță. In Noaptea Domnului ne-am adunat cu toții în casă soarei Magdalena Cincă, să ne petrecem în Domnul. Când colo ce să vezi: unul din Moldova, altul din Oltanca, altul din Ardeal, Maramureș, Banat, etc., toți o înimă și un gând, în jurul Crucii Domnului nostru Isus. Si când în lume se facea fel de fel obiceiuri păgâne, noi eram stânși în jurul Domnului și ne bucurăm cu El.

Ca Isus Biruitorul înaintând și noi spre Patria cerească.

Din Mihăești — Bihor, raportează fratele Nicolae. Noaptea Domnului au trecut-o în căntări și rugăciuni. Domnul le-a dăruit bucurii și biruințe.

Numele Domnului să fie lăudat. Amin.

Din Nîmăești — Ialomița, raportează fr. T. Plăpană. Noaptea Domnului au petrecut-o în rugăciuni și căntări până la ziua.

Din Dimitriești — Ișmail, raportează fr. Fotie Zlatiu. Oastea lui Isus Biruitorul de aici a avut o noapte minunată. Ceata fraților, cuprinză de Duhul Domnului, a petrecut în rugăciuni și căntări. La miezul nopții, ălausul lor mișcător s'a întrepărtit plin de cucernicie, sus, spre tronul slavei, cerând dela Domnul îndurerătorilor "mare și multă milă" pentru frontierile Oastei și pentru gornistul nostru — Dumnezeu să-i asculte!

Din Budinți — Timiș, raportează fr. I. Lugojanu. Deși Oastea lui Isus Biruitorul este prigónită din partea tuturor, adunările ei sunt blucrenăntătoare. Noaptea Domnului au petrecut-o la "Casa Națională" care a fost arhiplină de lume.

Fr. și soră Tr. Ciurescu din Chișinău, care a fost în mijlocul nostru ne-am întârit mult. La ora 12 am intrat în biserică, unde s'au tras clopoțete, iar pă. a făcut o slujbă mișcătoare. S'au strâns popor mult, și cu toții du dat slăvă Domnului.

Din Vilșoara — Teleorman, raportează fr. Fl. Călin. Ca și în anii trecuți, noaptea de anul nou acum, am petrecut-o mai cu mult duh, având un program din 22 puncte, ceteri, poezii, căntări și rugăciuni care ne-a înălțat sufletele în sferile cerești. Am rugat pe Domnul pentru toți frații și pentru lucrarea și bunul mers al Oastei și pentru părintele nostru scump Isus.

Din Chișlaz — Bihor, raportează frații multe bucurii. Școala a fost neîncăpătoare. Au vorbit mișcători fr. Poli, începând cu o cutremurătoare rugăciune. A vorbit fr. Toader, fr. Nistor, etc.... Ne am plecat și am mulțumit Domnului pentru toate bucuriile, durerei și suferințele ce ni-le-a dat El. El și rămâne de apururi, cu Oastea Sa.

Nămoloasa — Putna, raportează fr. Gh. I. Condruț. Domnul le-a dat mari bucurii și biruințe. Localul în care a fost adunarea a fost local de pierzare, iar aici, în el se preambră multe numele Domnului.

Sărbătorile Nașterii le-am petrecut minunat. Deasemenea și noaptea Domnului. Cu frații din Costeni împreună, frații s'au bucurat mult în Domnul. Lacrimi multe au curs și aici. Din sănul adunării s'a comandat 7 Biblia pentru frații. Deasemenea vestim că sala noastră de adunări, va putea adăposti de acum și frații cari sunt în călătorie pentru Domnul.

Rugăm pe frați să ne cerceteze.

La Sighișoara. Frații dela Sighișoara am petrecut plini de duh și bucurie sfântă. De cu seară ne-am dus cu toții la biserică, unde s'au înălțat slujbă până în orele 9.

Pe urmă la casa fr. Lazăr Oltean ne au venit și frații din satul vecin, Albești, cu cari am petrecut cu atâtă dragoste în Domnul. La orele 12 am plecat genunchi în fața Domnului. Noaptea asta a fost o noapte a lacrimilor, scrie sorioara Lenuta Moldovan.

S'au înălțat cuvântări de toți frații, s'au cântat multe căntări cu care ne-am înălțat sufletele. Adunarea a încheiat aproape de ora 2 și ne părea că au fost numai o clipă.

(Va urma).

Din însemnările unui ostaș călător.

...și o ploaie de petri.

După ce «arestările» pe frații dela Pian, plecară și frații din sat spre casele lor.

Eșind afară se pomeniră deodată cu o ploaie de petri ce cădea asupra lor.

Au lovit pe 2 surori destul de greu, povestea frații.

Dumineacă am fost între ei împreună cu fr. Viorel din Romoșel.

...Înaintea primarului.

Luni dimineață am fost chemați la primarul, care ne-a amenințat să nu mai mergem pe acolo că nu va fi bine de noi... A spus apoi că va da ordin să nu se mai înălță nici o adunare și etc.

Are mare năcaz și pe mine cu cărțile, a spus că nu sunt în regulă;

că pe lângă autorizație îmi trebuie și carnă ambulant, etc.

Pricina prigoanei.

M'am interesat de aproape să văd care-l pricina prigoanei și a acestiei năpustiri diabolice asupra noastră.

Să am aflat: e politica.

Cele 2 tabere (Liberali și Naționali) sunt foarte îndărjite una asupra alteia...

Venind Oastea, a surprins zidul dela mijloc care-i despărțea pe oameni și i-a înălțat în dragostea Domnului și pe unii și pe alții. — Prin aceasta d-l primar a perdut cătiva aderenți care după ce au intrat în Oaste n'au vrut să mai slie de partidele politice...

Și iată cum politică, învățăbitoarea sufletelor din țară aceasta, prigoanește și pe ostașii Domnului.

Călător pe-a țărîi drumuri frații Ilie Marini și Viorel Cătănicu.

Evanghelia de Dumineacă, cu Zacheu, e minunat întărită de părintele Iosif Trifa, în frumoasa cărticică "Zacheu".

Oricine o poate comanda la librăria Oastei. Prețul 5 lei.

Ceice doresc să aibă evanghelia din fiecare Dumineacă, tâlcuită frumos, să comande minunalele cărți: "Tâlcuirea Evanghelilor" carte I și II, Cartea întâi costă 18 lei, carteia a II-a 16 lei. Cereți-le la librăria Oastei, str. Turnului 33, Sibiu.

Invitare la Gura Ialomiții.

Oastea Domnului din com. Gura Ialomiții, jud. Ialomiția, roagă în numele Domnului pe toți frații a lúa parte la

Nopțile Domnului.

Din Crasna — Storojinet.

O noapte plină de roade.

Cucernice părinte Trifă, noaptea Domnului de aici am petrecut-o și noi aș cum ne-ăști însemnat sfîntia voastră, în căntări și rugăciuni.

Mult ne-ăști întării frații noștri cuvântători. Să abia atunci ne-am adus aminte ce tainică și însemnată noapte este noaptea de anul nou pentru fiecare din noi — aș cum ne spuneați și sfîntia voastră de atâtea ori.

Căntările, rugăciunile și cuvântările fraților, au stors lacrimi de căință din mulți ochi. Au vorbit frații V. Motorescu, I. Schiopor, Gh. Mateescu, St. Mitică, etc. La sfârșitul adunării, bucuria noastră a fost nespus de mare când am văzut că 20 de suflete îngenunchiază la picioare crucii și se hotărăseră să rămână pentru totdeauna acolo. Ah, bucuriile acelea cine ne-ar putea măsura?

Cât ne-am bucurat și am căntat apoi Domnului, pentru tot ce-a făcut și face El pentru noi. Iată că lupta, jertfa și osteneala noastră n'a fost în zadar. 20 de suflete au aflat pe Domnul în această tainică noapte de an nou.

Domnul să rămâne cu ei și anul acesta să-i călăuzească și să-i îndrepte pe calea Sa, Amin.

Stefan Mitic, ostaș.

De pe frontul Dobrogei.

Un strigăt de durere.

Cucernice părinte Trifa!

Pe aici prin comunele unde sunt grupări de ale Oastei, preotii ne pun mari piedici, spunând că au ordinul dela Preasfințitul episcop Oberantie, ca să desfilzeze grupările Oastei, dacă sunt în parohile lor. Ne întrebări mirați, oare nu suntem cu toții în același țară? De ce oare ca pe Iași Preasfințitul Oberantie contra Oastei? Pe cătă vreme Oastea și Cărtile ei se trudește să aducă pe cei necredințioși la sfânta biserică și la Domnul. Când chiar Înalț Patriarhul a dat bine cuvântarea pentru a se organizează Oastea în toată țara...

Mari bucurii avem când cetime în foaia «Isus Biruitorul» și vedem că în Ardeal și vechiul regat, preoții sunt în fruntea Oastei. Să mari întrări avem când nouă ni se pun atâta piedici tot de către preoți, mai cu deosebire când vedem că secta adventișă se desvoltă în pace, și nestăjenită de nimeni.

In comuna Independența jud. Constanța, în sărbătorile Crăciunului preotul Vasile Stancu a vorbit enoriașilor să căse nu prindă pe cineva că mai cumpără cărțile Oastei că nu sunt bune.

Oare ce păcat vor fi având acele cărți? Pentru că predică Evanghelia și adevărul? Pentru că ne învață să lăsim fărădelegile? Pentru că ne învață să venim la sfânta biserică, să fim creștini adevărați? Pentru că ne învață să nu mai furăm? Pentru că ne învață să fugim de crime și de toate faptele cele rele...?

De ce nu a spus părintele să nu facem lucruri ca acestea? De ce ne spune să ne ferim de cuvântul lui Dumnezeu?

Adu-ji Doamne aminte de oile Tale...

In numele tuturor fraților:

Miron Popescu, ostaș
Movila Verde, jud. Constanța.

Invitare la Dânc — Cluj.

Oastea Domnului din com. Dânc, jud. Cluj, roagă pe toți frații a lúa parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 2 Februarie.

Grigore Farcaș, Turda.

ISUS BIRUITORUL

Iar tu te luptă și sufere ca un bun ostaș al lui Hristos (II Tim. 2, 3).

Ciclul florilor dela 1 Corinteni 13 — „Dragostea crede totul“.

Fratele Dumitru își face slujba lui „ca pentru Domnul“. Om de serviciu într-o instituție de stat, nebăgat în seamă de nimeni, el știe totuși că „făcătorul tuturor văzutelor și nevăzutelor“ vede totul. Îl este de ajuns că știe aceasta.

Într-o zi fu trimis de Directorul său să ducă niște hârtii. Trebuia să facă drumul cu tramvaiul că să nu întârzie mult. Plăti din buzunarul său și nu cera nimănui nimic. Domnul știe jertfa lui de om sărac. Aceasta îl este de ajuns.

Cum se întoarse, fu chemat îndată de Director.

— Dumitru, fă o notă pentru 20 de lei și mi-o dă.

— Omul nu dădu nici un răspuns.

— Ti-am spus, dă-mi o notă și poftim 20 de lei pentru tramvai.

— Ierătă-mă, dar asta nu fac.

— Când îți dau eu ordin, trebuie să faci.

— Cum am să fac o notă de 20 de lei când eu n-am cheltuit de căt 8? Mă vede Domnul și nu-l frumos să-L mint.

— Dar ce ești tu, Dumitru? Ce fel de creștin ești tu?

— Eu sunt ostaș al Domnului Isus și am depus legământ Lui, în fața sfântului altar, că tot ce fac în viața mea să fac „ca pentru El“. Vă rog să mă erteți deci că nu pot să-mi înșel Stăpânul.

— Cine te-a îndreptat pe tine în calea aceasta, Dumitru?

— Fratele cutare din serviciul Dvs.

Mergi înainte pe calea aceasta. Sunt mulțumit că am la ușa mea astfel de om cinstit și credincios.

Peste o lună, fratele Dumitru s'a bolnavit greu. Firește a trebuit să plece din slujbă, ca

să nu însele pe Dumnezeu. Si și-a dat, cinstit, demisia în mâna Directorului său.

Într-o vreme când posturile se câștigă cu o greutate necunoscută până azi, fratele Dumitru care era destul de nou în slujba lui, părăsi postul încrezându-se în Domnul. Locul i-a fost ocupat îndată.

Mergând să-și caute sănătatea acasă, la țară, el a stat un an. În acest timp a făcut, între alii săi din sat, o bună mărturisire pentru Hristos. A adus la picioarele Crucii vr'o zecă oameni. Si acum satul a început să ardă pentru Domnul.

Simțindu-se sănătos, întremat, s'a întors în București să găsească undeva de lucru.

Primul pas pe care l'a făcut a fost la Directorul Instituției la care a mai slujit.

Acesta cum l'a văzut, n'a așteptat să afle păsurile omului cîi i-a zis deadreptul:

— Pentru un om al Domnului, aşa ca Dta, se mai găseşte oricând un post. Fil pe pace, îți voi da chiar de anul nou, un loc bun!

Ită cum răspunde Domnul Isus celor ce se încredin în El: li păstrează totdeauna un loc și le spune „cu nici un chip nu te voi părăsi“.

Dau un amănunt de seamă, din simțimile acestui frate față de Domnul.

De căte ori citește Scriptura, mai întâi se spală pe mâni.

— Nu-mi ingăduiu, spunea el unui frate, să mă apropiu, în nici un chip necurat, de „Cu-vântul Domnului“!

Fratale Dumitru pildusește, luminos, dragostea care crede totul!

I. Gr. Oprisan.

NOAPTE...

*Miezul noptii și 'n tăcerea
Astor clipe-asa tărziu,
Numai lacrimile mele
Să suspinul meu sunt vil...
Mi s'a stins de mult lumina
Să tăciunul 'n foc se stâng
Și 'n tăcerea cea adâncă,
Numai ochii mei mai plâng.*

*Doamne, m'a 'necat păcatul!
Sunt cuprins în fără de lege
— Planul măntuirii mele
Oare când l-oî înțelege? ...
Chin măstuitar de patimi,
Bielut suslet mi-l tot paște.
— Sfântă lumană de măngăiere,
Oare când te voi cunoaște? ...*

*In a noptili pace Doamne,
Ruga mea spre tine sboară,
Să, din lumile de stîle
Doamne, eu Te rog coboară,
In adâncul vieții mele,
Din lumană Ta, o rază
Ca în noaptea mea din suslet,
Să'n adâncul meu să cază.

Să să mi spele bieletul suslet
De păcate și de tină.
Din Lumină să mă nasăc,
Pentru veșnică Lumină.*

TRAJAN DORZ.

Sfânta curiozitate și bucuria lui Zacheu.

Domnul mergea la Ierihon. Zacheu-vameșul a auzit despre venirea Lui, dar el n'a putut să-L vadă pe Hristos, pentru că era mic de statură. Si ită — el s'a suiat în dud, — și de-acolo se uită la Domnul, care se apropia.

Nu este curiozitate mai instructivă, mai de învățătură, decât curiozitatea lui Zacheu. El încă nu crede în Hristos, și nu L cunoaste pe El, — el numai ceva a auzit despre El, — și ită el se sue în dud, pentru că era mic de statură. Din pricina mulțimii ei nu vedea pe Hristos, — și el a întrebuitătoate puterile, — ca să sten mai sus de această mulțime. — Si pentru noi — Hristos este îngrădit ca un perete de mărunțișuri ale vieții. De dărămat acest perete, de-a înălțări pe el, — nu stă în puterile noastre. Dar ce e de făcut? Ită ce...

Eu găndesc, — că acei, cari sunt setoși, ca să vadă cerul luminos, sau chiar sunt curioși, — că să se uite la el, — totdeauna pot să facă aceea, ce a trebuit să fac eu, adică, — să se urce mai sus. Voi nu sunteți în stare să înălțați, să nimicăci acele mărunțișuri, care îl ascund pe Dumnezeu, — nu sunteți în stare să dărămați peretele, — aceasta se înțelege. Dar... — urcați-vă în dud, urcați-vă în cerdac. — Cum cantică Liturghia: »Sus să avem înimile!« Si noi zicem din înimă: »Avem către Domnul«. Sau cum strigă Ieremia: »Să ne înălțăm înimile noastre cu mâinile noastre în sus către cer« (Plang 3, 41).

Zacheu atâtă s'a bucurat pentru venirea Domnului, — că îndată a făgăduit în amintirea acestei cercețări — jumătate din avuția sa să dea săracilor, și să întoarcă împărat tuturor, pe cari l-a asuprit.

Tot așa se știe și despre obiceiul din vechime, să se însemneze cu o faptă bună cinstea cercețării — din partea oamenilor de coroană.

Boarul, cercetat de jar, făcea o masă bogată și săracilor și calicilor.

Aceasta era o arătare a bucuriei lui.

De înțeleș este și bun obiceiu.

Erau bucuri — pentru venirea »sfintei icoane«, preotului cu cruce. Încă mai bucuri, — când îl învredniccea Dumnezeu de împărtășirea Sfintelor Taine.

Si totdeauna își socoteau de datorie în asemenea părilejuri, — cu altii să împărtă bucuria; — să facă ceva pentru ai săi mai mici frați, — pentru sărăcimea cea flămândă.

Acum... a slabit acest obicei, — și nu este bine.

Din rusește — complectare: Pă. Vladimir Popovici.

LA DATORIE.

*Tineri frați, ne cheamă Domnul,
Astăzi mai mult ca ori când,
Să ne luptăm cu dușmanul
Că e contra Celui sfânt.*

*Căci lumina unde-l dată
Este pentru-a lumina,
Nu sub obroc aruncată
»Catuncă este val de ea —*

*Iar pe Domnul, tot pământul,
Toată lumea L'a uitat,
Căci satana 'n lumea astă
Este domn și împărat —*

*Unde e sfânta credință
A celor dintâi creștini,
Ce mergeau spre biruință
Prin ai suferinții spină?*

*Unde ești Tu Doamne Sfinte,
Căci cu toții Te-am uitat...
Căută spre noi cu milă,
Să ne scăpă din păcat?*

*Tineri frați, avem menirea
Cătăram pe-acest pământ
Prin dureri și suferințe,
Să vestim pe Domnul sfânt...
Priboești-Muscel.*

TR. I. GOGONCEA, stud.-ostaș,

Dacă s'ar înplini nebuniile ce le grăesc suduitorii.

„Dumnezeu este dragoste“ (I Ioan 4, 3), iar suduitorul, nebunul, îi cere bunului Dumnezeu să bată, să omoare.

Nebuniile și prostiile ce le scot suduitorii din gura lor sunt nenumărate. În numărul trecut am arătat cum suduitorul își face din diavolul un fel de slugă pe care îl trimite în toate părțile să facă rău deaproapelui; „să-l ia“, „să-l bată“, „să-l omoare“ etc.

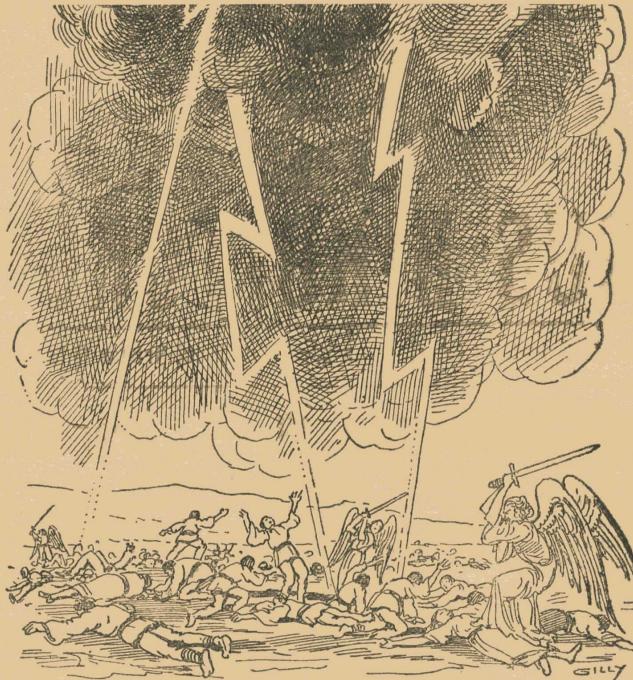
Dar suduitorul, nebunul, nu se mulțumește numai cu slujba lui Satan, ci pofteste și dela bunul Dumnezeu să-i facă o astfel de slujbă rea.

Oh, e ceva groaznic și îngrozitor să-l vezi, să-l auzi pe suduitorul cum pofteste dela bunul Dumnezeu „să-l bată“, „să-l omoare“, „să-l trănească“ pe de-apropapele lui. Să nu numai pe de-apropapele lui, ci și pe copiii lui, pe soția lui, părinții lui, casa lui și familia lui.

„Dumnezeu este dragoste“ (I. Ioan 4, 3). „Dumnezeu nu vоеște moartea păcătosului“ (Ezechiel 33, 11), dar suduitorul nebunul, îi cere bunului Dumnezeu „să bată“, „să omoare“, „să trănească“...

Dumnezeu este Tatăl celor mai buni oameni. Iar suduitorul nebunul, cere acestui tată să-si omoare copiii lui. O culme a tuturor nebuniilor este nebunia suduitorului de al pofti pe bunul Dumnezeu să „bată“, „să omoare“, „să fulgere“ oamenii.

Dacă s'ar înplini nebuniile ce le grăesc suduitorii am avea și groaznica icoană din chipul de alături. Bunul Dum-

nezeu nu s'ar mai ocupa cu altceva, decât să „fulgere și să omoare oameni“. Cerul de sus ar vărsa neincetă fulgere și trăznete, iar jos pe pământ ar fi plin de oameni trăznici și omorâți. Sf. Ilie n-ar mai birui cu trăznetul. Si toți ingeri îl n-ar mai putea lucra altceva decât „să-i bată“ pe oameni...

Noroc însă că nebuniile suduitorilor, nu se înplinesc. Ele se înplinesc însă în capul lor. Trăznetele și fulgerile pe cari

suduitorii le cer dela Dumnezeu, se descarcă în capul lor și în sufletul lor. „Din casa celui ce suduie — zice înțelegul Sirah — bătaia nu se va depărta“. Din casa omului care-i veșnic „cu bătaia lui Dumnezeu“ în gură — apoi el însuși va avea parte pe toată viața lui de această bătaie.

O ce nebunie grozavă scoate suduitorul din gura lui, când îi cere bunului Dumnezeu să „omoare“... Dumnezeu n'a o-

morât pe nime, decât pe un singur „Om“ pe fiul Său cel scump. Iar acest „omor“, l'a făcut din o dragoste nemaipomenită, pentru noi și măntuirea noastră.

„Atât demult a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe singurul Său Fiu l'a dat, ca tot cel ce crede în El să nu moară, ci să aibă viață veșnică“ (Ioan 3, 18).

Din clipa în care Dumnezeu a „omorât“ pe însuși Fiul Său, El nu mai omoară pe nime; ci pe toți îi cheamă să scape de moarte și peire prin moartea cea măntuitoare a Fiului Său de pe Crucea Golgota.

Dar suduitorul, nebunul, calcă în picioare această dragoste a lui Dumnezeu, calcă în picioare Jertfa Fiului Său, calcă în picioare Sâangele Crucii și cere bunului Dumnezeu să dea...

O, nebunile și nefericitul suduitor, oprește-te în loc. Tremură și te cutremură gândindu-te la peirea ce iese din gura ta. Si dându-ți seama de această groaznică peire, prăbușește-te la pământ, plângă-ți păcatul cu lacrimi de foc și te lasă îndată de el...

O nenorociișilor suduitori, lăsați-vă îndată de peirea cea infiicoșată a injurăturilor, de acest diavol pierzător de suflare. Întrați în Oastea Domnului, intrați în ceata celor cari — cu ajutor dela Domnul de sus — au scăpat de acest păcat îngrozitor.

Crucea dintre cele două cărciume.

Răspuns la articolul din Calendar „Crucea minciunilor“...

Nu departe de Brașov se află un sat — stațiune climaterică, vizitat de mulți suferinți.

În acest sat cu nume mare și cu trecut frumos, se găsește, la o răspântie de 6 drumuri, o cruce mare, ridicată de secole de niște creștini cu inimi de aur de pe atunci; de acei creștini cari treceau granița cu sf. Scriptură în desigură cu gândul sus la Dumnezeu.

Dar în scurgerea vremii, lângă această sf. cruce, urmărișii creștinilor celor de aur, — creștini cei de hărtie, ridică două cărciumi, după lege — față în față, deoparte și de alta a crucii, care stă la mijloc...

Ca și Domnul răstignit pe Golgota între doi tâlhari.

Lângă această cruce, sădună creștinii — cei cu numele, la minciuni și la păcate.

Adevărat, foarte adevărat, ceeace scrie părintele Iosif de »crucea minciunilor«.

Crucea este pângărită de creștinii cari n'o său prețui, fiindcă n'o au în inima lor.

Căci dacă ar avea-o nu s'ar strângă colo la minciuni și la păcate.

Cruce 'ntre păcate. Așa cum le place creștinilor de azi.

Si căt nu va plângă sărmâna cruce când creștinii, turmentați de băutură și înfierebântă de duhul diavolului, îns din cele 2 cărciumi ca să-i puțin aier și cad pe lângă ea biruji de alcohol.

Ce batjocură la adresa crucii și a scumpului nostru Mântuitor ce stă răstignit pe ea...

Radu Hagiu, ostaș—Brașov.

Invitare la Ungurei—Sibiu.

Oastea Domnului din com. *Ungurei*, jud. Sibiu, roagă în numele Domnului pe toți frații și surorile de aproape și de departe, a lua parte la adunarea ce va avea loc pe ziua de 26 Ianuarie.

Frații cari au steaguri sunt rugați a le aduce. De partea Martei se va îngrijii fiecare.

Gr. și V. Roșianu, ostaș, Sibiu.

OMENIRE, OMENIRE...

*Omenire, omenire,
Stil că prin păcatul tău,
Multă, val, multă mănuire
Ai adus Lui Dumnezeu?*

*Stil că glasul Lui răsună
Cu mânie și cu foc?
Stil că fulger și tună
De s'aude 'n orice loc?*

*Tu nu vezi cum des s'arată
Semene și minuni cerești?
Cum, nu și de judecată?
De ce nu te pocești?*

*Omenire, tu porți ură
Contra celor ce trăiesc,
Cum spune sf. Scriptură
Si cum vren Fiul cereșc.*

*Strigă azi, strigă și mâine
Că-s »habotnică«, că-s »bigofie«
Omenire fără frâne,
Stiu că doar atâta poți.*

*Omenire rătăcită,
Lasă drumul celul rău!
Lasă ori și ce îspăță,
Vino iar la Dumnezeu!*

I. TUDUSCIUC.

Din carnetul unui ostaz.

Nu se cununa, ca să nu-și piardă pensia.

Cucerîcă părinte Trifa, fiind și eu un mic lucrător în ogorul Domnului, am luat sacul cu »grâu» duhovnicesc de-al lui Isus Biruitor și m'am dus la sămânăt.

Venind dela R. Vâlcea, am întâlnit o femeie ce venea dela oraș. Dîn vorbă în vorbă, mi-a spus că a fost căsătorită cu un funcționar dela C. F. R., care a murit într-un accident. Ea s'a mărită de nou, dar nu s'a mai cununat, ca să nu-și piardă pensia. Pentru bani, trăia în concubinaj, crezând că înșelă și poate înșela, și pe Dumnezeu și pe oameni.

Și căi nu sunt de aceștia! Sună văduve și văduvi, pe cari când îi îndemni să nu mai trăiască păgânește își spune că nu are 2-3 mil de lei pentru cununie (să aducă muzicanți, rachiuri, etc), ori alte motive. Si aşa trăesc mai departe ca niște păgâni. Ba și mai rău.

O binecuvântată Oaste a Domnului, ce lucruri minunate ai adus tu. Nunțile fraților sunt tot atâtaia adunări binecuvântante unde se preambrăște numele Domnului în cântări și bucurii. Nunțile și cununile acestor binecuvântări, unde în loc de vin se bea apă și în loc de cântece de muzicanți răsună »înmuri din Scripturi«. Binecuvântată Oaste, oare când te or înțelege și »creștinii de azi?«...

I. Fl. Răcheriu, ostaș al lui Isus Biruitor, Sâmburești—Olt.

Continuăm cu învățările despre fricoșii dela Apocalips 21, 8.

„Nu te teme!”, cântecul cel dulce care trece prin toată Biblia. — Curajul în Vechiul Testament. — Toți aleșii Domnului au fost oameni fără frică.

Să înaintăm mai departe și cu învățările despre frică și fricoșii.

Precum spuneam în lecția din numărul 1, îndemnul lui Dumnezeu: „Nu te teme”, trece ca un fir roș prin întreaga Biblie. Pe acest „nu te teme”, îl pună Domnul în fața aleșilor lui și copiilor lui, pentru că în acest „Nu te teme” este începutul biruinții și al măntuirii, în toamna precum frica este începutul înfrângerii și căderii. Pe acest „nu te teme”, îl imbie Domnul, ca pe un dar scump, tuturor aleșilor Lui și tuturor creștinilor luptători și biruitori.

„Avame nu te teme. Eu sunt scutul tău, și răspalata ta mare va fi” (Facere 15, 1).

„Agar, nu te teme”, (Facere 21, 17).

„Isac nu te teme căci Eu sunt cu tine” (Facere 26, 24).

„Nu te teme Iacob să te pogori în Egipt” (Facere 46, 3).

„Nu te teme Ghedeoane căci nu vei mori” (Judecători 6, 23).

„Nu te teme Israele, căci Eu sunt cu tine... Eu sunt Dumnezeul tău, Eu te întâresc, Eu te ajut, Eu te sprijinesc”... (Isaia 41, 10).

„Nu te teme Ieremia, căci Eu sunt cu tine să te scap” (Ier. 1, 8).

„Nu te teme poporul meu, deocamdată oamenilor și nu tremura de batjocurile lor” (Isaia 51, 7)...

„Nu te teme căci nu vei ră-mânea de rușine”... (Isaia 54, 4).

Și aşa mai departe, acest „nu te teme” trece prin toată Biblia, ca un preadulice cântec ceresc. E

plină Biblia cu aceste scumpe „telegrame” cerești: nu te teme... Prin ele, Domnul Dumnezeu ni se îmbie însuși ca un fel de garanță, și siguranță, spunându-ne lămurit să nu ne temem, să îndrăsnim, căci El este cu noi...

Aleșii Domnului și toți copiii lui Dumnezeu din toate vremurile, au luat pe suflet această făgăduință, această asigurare, și cu ea au biruit...

Toți aleșii Domnului, toți creștinii biruitori, au fost oameni de curaj, au fost oamenii cari nu s-au

temut de nimic, decât de păcat. Au fost oameni cari n-au cunoscut frica. Iar curajul acesta l'au avut prin credință, prin conștiință și încredere vie, tare și nestăruță, că Domnul este cu ei... că ei sunt vasele de care se folosește Domnul și de care se îngrijește El, și le duce la biruință El. „Iată Dumnezeu este Isbăvirea mea — striga proorocul Isaia — voi fi plin de încredere, și nu mă voi teme de nimic (Isaia 43, 1—2).

Friza purcede din o credință slabă, dintr-o încredere șovălnică.

Curajul, în schimb, pleacă dintr-o credință tare și vie, că Domnul este clipă de clipă cu noi... Că El dirijează viața noastră... Că El comandă, și la comanda Lui *trebuie* să păsim înainte, chiar dacă va trebui să trecem prin foc și apă. „Nu te teme Israile, chiar dacă vei trece prin ape, Eu sunt cu tine, și răurile nu te vor îneca. Să dacă vei merge prin foc nu te va arde și flacăra să nu te va aprinde!... (Isaia 43, 1—2).

Din o astfel de credință, din un astfel de curaj au ieșit aleșii Domnului, eroii Domnului și toți creștinii luptători și biruitori.

Biblia e plină cu astfel de eroi. În Vechiul Testament acolo e ceata aleșilor Domnului, începând cu Moisi, cu toată viața lui și călătoria lui spre Canaan.

Toți aleșii Domnului din Vechiul Testament — Avram, Moisi, Noe, Lot, etc. — au fost oameni de curaj, și de luptă și biruință. Așadar și toți eroii și vitejii de acolo (Samson, Ghedeon, etc.).

In special, pildă de curaj, de luptă și îndrăzneală sunt proroci. Fiecare proroc e o pildă măreță de curaj și îndrăzneală. Cei mai mulți au plătit cu viața lor îndrăzneala și curajul de a striga: „aşa zice Domnul”, pe tot locul, fără să crute pe nimenei.

Dar dintre toți aleșii Domnului din Vechiul Testament, este unul care parță a luat mai mult din făgăduință divină: „nu te teme”. E David prorocul și psalmistul, despre care vom vorbi în continuare.

(Va urma).

Teatrul religios.

Noptile Domnului dela Săsciori și Laz.

Mari bucurii. — **Mii de ascultători.** — **Sute de frați din toate părțile.**

De mare dar ne-a învrednicit Domnul și cu prilejul teatrului religios și a noptilor Domnului din sărbătorile Bobotezi...

Sute de frați au venit din toate părțile atât Duminecă seara cât și Luni seara pentru a lua parte la »petrecerea« noastră.

În părțile noastre s'a folosit în lucrarea Oastei de ani de zile și teatrul religios. Ne-am folosit de acest mijloc pentru a ne apropiu de suflete, cari n'ar fi venit la o adunare a Oastei fie din rușine sau din alte pricini.

Si unghia aceasta s'a dovedit a fi bună...

»Peste! vin singuri la ea... Lumea a început să se învețe cu astfel de și petreceri creștineni și aleargă grămadă la ele. Si-i place... E destul să audă că se face o astfel de »petrecere« pentru a alega cu grămadă acolo... În același timp »petrecerile« lumești, »teatrele« și »seratele« sau rărit grozav... Lumea — chiar și ea — s'a scărbit de astfel de bucurii.

Nu-i mai plac »roșcovile«... E flămândă după o nouă viață...

INVITARE.

Oastea Domnului din com. Bonjida, jud. Cluj, roagă pe toți frații cari doresc a-i cerea spre a-i întări în cele duhovnicești. Căci grea e lupta și mulți sunt vrășmași.

Dumitru Vancia, ostaș.

O rugămintă.

Sora Maria Soare R. Stroe, din com. Galbenul, R. Sărat, afiindu-se în suferință roagă pe toți frații să se roage pentru ea.

Dintr'o casă într'alta.

Cu vestirea Oastei. — **O pildă de urmat.**

Cucerincă părinte Trifa! Noi ostașii Domnului de aici din com. Olteanca—Teleorman, nu ne-am lăsat nici noi mai pe jos.

In seara Anului nou, când toată lumea par că-i în iad, și când toți mergeau pe stradă și umbrai prin sat, am socotit că nici noi nu trebuie să stăm pe loc. Si dacă nu vin ei la noi, să mergem noi la ei. Si ne-am dus dela un capăt al satului până la celălalt cântând dintr'o casă într'alta.

Si Domnul ne-a dat mari bucurii. Era suflet care nu auzise nici odată de Oaste. Aici am dus pe Domnul.

Un muzicant care — când am ajuns la casa lui — se pregătea să se ducă să cânte în sat la horă, iar după ce i-am cînat să a bucurat mult și deschizîndu-i-se ochii cei suflești și-a dat seama că face rău. Noi i-am făcut cunoscut pe Domnul și măntuirea. El a spus că că de acum înainte va fi cu noi.

A doua zi a fost la biserică (nu mai fusese de doi ani). Si vine și la adunare. Oastea lui Isus Biruitorul e la datorie. Domnul e cu noi. Odată cu aceasta vă trimitem și un ajutor pentru foia Isus Biruitorul. Slăvit să fie Domnul.

Stan C. Valcă, ostaș al Domnului.

„Am luat satul dintr'un capăt într'altul“.

Cucerincă părinte Iosif. Vă raportăm bucuria ce ne-a dăruit-o cel Atotputernic, în seara zilei de 7 Ianuarie.

Ne-au cercat frații din Fărdea, care se luptă și ei și în împreună cu noi, spate la spate. Deși suntem puțini la număr, dar Slăvit să fie Isus Biruitorul căci biruim prin puterea Lui. În seara zilei sus arătată, am început programul Oastei dela ora 7 seara și a tînuit până la ora 10. Bucurile ce le-am primit dela Domnul în acest timp este ce neputință ale așterne

pe acest raport deci atât ne-am umplut de mustul Duhului Sfânt, încât la terminarea programului am luat satul dintr'un capăt la celălalt capăt, cântând »Isus Regele cel mare«.

I-am petrecut pe în mijloc noștri frații cântând și apoi ne-am despărțit cu multă dragoste în Domnul. Deci pentru toate bucuriile acestea dăm slavă Împăratului cerului și al pământului, Măntuitorul sufletelor noastre căruia se cuvine Slava și cinstea în veci, amén.

Angheloni Crăciunescu Stefan și V. Novăcescu, ostași ai lui Isus Biruitorul.